

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σωζόμενα

Τῶν παλααιοτάτων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, ἔ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Veridicissimorum-Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata
quae supersunt.*

QUORVM OMNIVM CA-
talogum, & quid sigillatim ad eo-
rum explicationem hoc isch-
είδη detur, sequentes
paginae indicant.

Κε. α. ι. η.

I. C R I S P I N I de hac sua editione
dixit.

Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:

Quidni etiam exiguo claudere multa libro?

OECONOMICA TOT
TIVS OPERIS PRAE-
FATIO
IOANNIS CRISPINI.

PRAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid vetat in amœnos nōnum-
quam Poëtarum hortos requiescendi
gratia excurrere? Sanè fuit ea mihi
iam dudum in promouendis (quoad
potui) literarum studiis voluntas, vt quum a gra-
uioribus illis, imò primarijs Autoribus edēdis otii
quid superesset, secundarijs qui ad humanitatem
pertinent, impēderem. Maximè verò iis qui vici-
niores origini, vt Plato monet in Philebo, minus
attaatarum sordium habent: qui verbis lectis, aptis
& illustribus idem efficiunt, quod pictores præstāt
suis pigmentis candoris ac ruboris, & alijs cuius-
que generis coloribus scītè omnino adhibitis & e-
leganter. Ac quum superioribus annis ab Home-
ro Poëtarum principe cœptum esset, nunc alterum
ab illo, Hesiodum Aserzum illi *ἠσίοδος*, Theo-
gnidem quoque & Phocylidē: Theocritum aliōs-
que primarios Poëtas, qui ob excellentis & exqui-
sitæ scriptionis dotes vetustatem ferre potuerunt,
prosequi non iniucundum duximus ea forma quæ
& domi & foris oblectet, nec impediāt circunge-
stantem. Distinximus quidem eos veluti in tres

classēs: quarum primam Hesiodi operibus τῶν σπο-
 ζομένων: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυλλιο-
 γράφοις: tertiam ipsi Theognidi cæterisque Γραμ-
 μάτοις hac exiguitate dedimus, vt in vnum volu-
 men coire omnes possint, quorum seriem subiecta
 huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est
 pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi
 Lectores: ne aut prolixiori præfatione pericun-
 dam horum Poëtarum lectionem remorer, aut ve-
 recundiæ terminos nimia commendatione transi-
 liam. Spéro equidem susceptum hūc laborem, in-
 que eo doctorum virorum præstitam operā atque
 industriam, studiosis nec inutilem nec ingratam
 futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide-
 liter expressa est, omnibus è regione cōiuncta de-
 tur: tum etiam breuibus ea annotationibus indi-
 cata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiri-
 dioli modulo potissimum conueniebant.

Atque vt ingenuè semper agnouimus à quib⁹
 profecimus, præter eos quorū elucubrata studia
 in hos Poëtas citata extāt, pleraque nobis benignè
 cōmunicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque
 Latinè doctissimus: multa etiā apud B. Marcuardū
 contulit C. Auberius Triuncurianus, præsertim in
 iis quæ Simmiz Rhodio attribuūtur: quæ præter-
 quam quòd sunt ἀνίγματα arbitrato veteris Au-
 toris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediafi-
 mus Theocriti Σύριξα declaraturus, quantis dif-
 ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his
 verbis: τὸ δὲ τ' Θεοκρίτου σύριξος ἀνίγματι μὴ ὁμοιον,
 διὰ τε τὴν τῆς μεταλήψαν πύκνασιν, καὶ διὰ τὸ ἀκρο-
 στηῶς τῆς μνημονοθεσιῶν ἰσορροπιῶν ἔχασται, καὶ τὸ ἐν εἰ-
 πέσι τ' σιωπῆσεως: καὶ ταῦτα μὴ καὶ τ' ἀπικλῶ σιωπῆσεως
 ἀλλὰ πῶς ἔκφυλον, πολλῶν ἐμποιοῦσαν ἀσπίσειν. Quæ
 sanè præfatio equius de Ouo, Alis, ac Securi, æni-
 gmaticis

gmaticis Simmiaz commentis prædici vsurpari-
que merito possent. Hęc verò breuibus idcirco
non abs re præfamur, vt intelligant studiosi ado-
lescentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed
refertos tanta Poëtarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque grauitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum opera-
rum & operis difficultate superent, verùm etiam
vtilitatem grato compendio (his præser-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant.

POETARVM QVI TRI-
bus distinctis libris, vno tamen *isxædiq*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.
G E O R G I C A
H E S I O D I A S C R Æ I
O P E R A & D I E S.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & *à xitæta* quædam com-
muni sermone vsurparentur.

S C V T V M H E R C V L I S.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de i v s o r e*,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

Annotations in *Ἐργα καὶ Ἠμύλας*, Philippo Mel-
potissimum, Frisio & Garbitio debentur.

T H E O G O N I A eiusdem Poët. Cui ad-
dita genealogiarum compendiaria descriptio,
nobis à D. Porto Cretensi communicata, pluri-
mum lucis adfert.

II.

B U C O L I C A.

T H E O C R I T I S Y R A C U S I I
Eidyllia, apta ad Poëtices p̄cipia excolēda, quę
à primis pastorum quietis meditationibus profe-
cta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad
Aratores se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *He-
roas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso *Eclo-
gę* i. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Winsemius aliique hæc Eidyllia exposuerunt.

S I M M I Æ R H O D I I,

O V V M. A L A S. S E C V R I M
Restituit suis metris, enodatq; exposuit Auberius.

M O S C H I Syracusii,

B I O N I S Smyrnæi Eidyllia, ex A. Me-
kerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

A V S O N I I elegans Eidyllium, Græcis ver-
sibus à Fed. Iamotio redditum.

III.

G N O M I C A.

T H E O G N I D I S Megarësis vetustissimi
Poëtæ Sententię elegiacę annotationib⁹ selectis
E. Vineti, I. Hertelii, I. Schegkii, aliorumq; lu-
brationibus expolitæ.

PHOCYLIDIS poema admonitorium:

PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis

V. Amerpachii aliorūq; observationib⁹ illustrata.

SOLONI S. sententiæ quæ supersunt.

TIRTIÆ I varia.

SIMONIDIS pleraque,

RHIANI,

NAUMACHII,

PANYASIDIS,

ORPHEI,

MIMNERMI,

LINI,

CALLIMACHI,

EVENI PARII,

ERATOSTHENEIS,

MENECRATIS,

POSIDIPPI,

METRODORI,

TIMOC LIS. Quorum sententias ple

rasque multi magni scriptores veluti axiomata

& oracula non sine honoris præfatione citarunt:

Plato (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutar-

chus, Athenæus, Dion, Chrysoſtomus, Philo Iu-

dæus: ac de Patribus Græcis Clemens Alexan-

drinus, ac Basilius cognomento Magnus.

HOS POETAS IN S E-

quitur eadem tertia Enchiridii parte,

SENARIORVM Libellus:

continēs aliorum quoque Poëtarum sententias,

quemadmodum ex Indice ad calcem illius ter-

tiz partis appoſito conſtabit.

AD D I T A sunt eiſdem cum ſuperio-

ribus argumenti nonnulla ex veterum Comico-

rum fragmentis: quorum nomina idem Index

commonſtrat.

Fruere his, ô Philomuse, & noſtris ſtudiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

EX SVIDA.

Tyræus, Archimbroti filius, Lacon aut Milesius, Elegiarum scriptor, & tibicen, qui carminibus suis fertur Lacedæmoniis, cum aduersus Messenios bellū gererēt, victoriæ author fuisse. Est aut̄ vetustiss. utpote qui eodē tēpore cum septē (qui vocātur,) sapiētibus vixerit: aut etiam antiquior. Floruit saltē circa 35. Olymp. Scripsit præcepta vitæ versib. Elegiacis, & carmina de bello libr. 5.

EX TYRTÆO,

De virtute bellica.

NON memorandus mihi vir, nec in precio habendus videtur,
 Sen virtutis pedē sen gratia lucte:
 Neq; si Cyclopū habeat magnitudinē & robur,

Et currēdo vicat Thraciū Aquilonem.
 Et forma sit vel ipso Tithono præstantior,
 Et locupletior quàm aut Midas aut Cinyras reges:
 Neque si Tantalidem Pelopem regno vincat,
 Linguamq; Adrasti suauissimam habeat:
 Neq; si gloriā omnē præter bellicā fortitudinē habeat.
 Non enim vir bonus est in bello,
 Si non sustineat cadem videre cruentam,
 Et propius hostem stare cupiat.
 Hac virtus est, hoc optimum inter homines præmium,
 Et maximè decorat virum inuenem, à quo geritur.
 Commune hoc bonum est ciuitati, & vniuerso populo,
 Si quis vir progressus inter pugnantes—in-primis-acte
 Cōstāter, turpisq; fuga prorsus obliuiscatur, (maneat,
 Vitam & animum patientem obijciens-periculo.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Τυρταίος Αρχιμρόντι, Λάκων ἢ Μελίσσος, ἐλεγχο-
ποιός, κὶ αὐλητὴς, ὄν λόγος τοῖς μέλεσι χρῆσάμενον Λα-
κωδαμονίους πολυμῶντας Μισσηνίοις ὀπκρατιστέροις
ποιήσας. ὅς ᾗ παλαιότερος, οὐδέχρον τοῖς ἐπὶ ἀ κλη-
θεῖσι σοφοῖς ἢ κὶ παλαιότερος. ἠκμαζε γούν κτ' τὴν λέ-
Ολυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποδήχας δι' ἐλεγείας, κὶ μέλα
πολυμῆτρα εἰς βιβλία 4.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΥΡΤΑΙΟΥ,

Περὶ τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς.

Τ' Τ' ἀμμοσαμῆμι, ἔτ' ἐσ λόφω ἀνδρα
πείλιω, (συνῆς,
Οὔτε πεδῶν ἀφεντῆς, ἔτε παλαιομο-
Οὐδ' εἰ Κυκλώπων μῆν' ἔχει μέγας τε
εἶλω τε,

Νικῶν ᾗ δέων Θρηίκιον Βορέλιω·

Οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυλῶ χαερίστερος εἶη,

Πλαντοῖν ᾗ Μίδεω κὶ Κιύραο πλέον·

Οὐδ' εἰ Ταρταλίδω Πίλοπος βασιλῶτερ· εἶη,

Γλώσσαν δ' Ἀδρήστου μηλιχόγηρμω ἔχει·

Οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχει δόξαν, πλὴν θούρειδος ἀλκῆς.

Οὐ γδ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,

Εἰ μὴ τεθλαῖ μῆν' ὄρεθ' ὄνον αἵμα τόσσατα,

Καὶ δνίωσ' ὀρέγει' ἐγξύθειν ἰστῆμ·

Ἡ' δ' ἀρετῆ, τὸ δ' ἀεθλον ἐν ἀνδρώποισιν ἄρεισεν

Κάλλισόν τε φέρει γίγνεται ἀνδρὶ νέω.

Συνὸν δ' ἰσθλὸν τῷ το πόλιν τε παντὶ τε δήμῳ,

Ὅς τις αἴηρ διαβάς ἐν ἀρομάχοισι μῆν'

Ναυλεμῶος, αἰχρᾶς ᾗ φυγῆς ὀππᾶσιν λάθεται,

Ψυχῶ κὶ θυμῶν πλήμονα παρδειμ·

κ. ἦ.

Animesq; ad mortem obeuntem proximum virū aflās:
 Hic vir bonus est in bello.
 Statim verò hostium in fugas vertit phalanges
 Asperas, suaq; industria prælii fluctus regit.
 Ipse aut in prima acie prostratus charam amittit vitā
 Civitatem, & populos, & patrem honestans:
 Multis per pectus & scutum rotundum vulneribus,
 Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.
 Hunc verò lugent pariter iuvenes, senesq;
 Et gravi desiderio tota civitas funus ipsum psequitur.
 Huius sepulchrum, & liberi inter homines præclari sunt,
 Itemq; nepotes, & omne posterorum genus.
 Nunquam eius bona gloria intcrit, neque nomen ipsum,
 Sed quamvis sub terra sit, manet immortalis,
 Quem se fortiter gerentem, manentiēq; & pugnantem,
 Pro patria & liberis vehemens Mars peremerit.
 Quod si effugerit sortē mortis longū-inducētis-soporem,
 Et victoria potitus splendidā gloriam pugna auferat
 Ipsum ex aquo omnes iuvenesq; senesq; calunt,
 Multisq; iucundis affectus ad Orcum abit.
 Senescens aut inter cives præcellit, neque quis illum
 Ludere, nec irreverenter nec iniussē cupit.
 Omn: s; in sedibus iuvenes simul & æquales
 Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.
 Huius igitur virtutis ad summū peruenire nūc aliquis
 Nisatur animo, non remittens bellum.

E I V S D E M :

aliā: Callini.

Quandis torpetis? quando strenuam habebitis animam
 O iuvenes? an non veremini vicinos,
 Ob tantam ignaviam? In pace autem vobis videmini
 Sedere: sed bellum totam regionem infestat.
 Hunc versum supplevit Camerarius.
 * Quin scutum aliquis arte in prælio hosti obtendat.
 Et aliquis moriens ultimò iaculum emittat.

Θαρσύνῃ ἢ πιστεῖν ἢ πλοσίον δῦδρα παροσῶς·

Οὗτος αἰὲρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ.

Αἶψα ἢ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτριψε φάλαγγας

Τρηχίας, αὐσοῦ δ' ἢ τ' ἔχεθε κῶμα μάχης.

Αὐτὸς δ' ἐν ποσειάχοισι πεπὸν φίλον ὄλεσε θυμὸν,

Ἄστυ τε καὶ λαοὺς, καὶ πατέρ' ἄκλεισται·

Πολλὰ διὰ στίστοιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοῖσθης,

Καὶ διὰ θόρυκῳ παρῶθεν ἐκλαμβῆσθαι.

Τὸν δ' ὀλοφύρεσθαι μὲν ὁμῶς νέοι ἢ ἢ γέροντες,

Κρηάλειο ἢ πόθῳ πᾶσα κέκασθε πόλεις.

Καὶ τύμβῳ, καὶ παῖδες ἐν ἀνδράποισι ἀρίσθμοιο,

Καὶ παίδων παῖδες καὶ γῆσθαι ἔξοπισσῶ.

Οὐδέ ποτε κλέσθαι ἰδὸν δότῳ λυταὶ ὑδ' ὄνομα' αὐτῶ,

Ἄλλ' ὑπὸ γῆς παρ' ἰδὸν γίγνεται ἀδαιάτος,

Ὅν τιν' ἀριστεύοντα, μὲν ὁμοῦ τε, μετὰ ἀμφοῖν τε

Γῆς πύρι καὶ παίδων θυρεὸς ἄρης ὀλέσθαι.

Εἰ ἢ φύγοι μὲν κῆρε ταρπλεγῆσθαι θανάτοιο,

Νικῆσθαι δ' ἀχμῆς ἀγλαὸν ἄχος ἔλοι,

Πᾶντες μὲν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἢ ἢ παλαιοί,

Πολλὰ ἢ τερπνὰ παθῶν ἔρχῃ εἰς αἰδῶ.

Γρηάσθαι δ' ἀσπίσι μεταπρίπτει, ὑδ' ἐπὶ αὐτὸν

Βλάπτειν ἔτ' ἀφιδιῶ ἔτε δ' ἄρκος ἐδέλει.

Πᾶντες δ' ἐν θῶκοισιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε κατ' αὐτὸν

Εἴκουσ' ἐκ χόρης, οἳ τε παλαιότεροι.

Ταύτης ἔν τιν' ἀνδρᾶ ἀρετῆς εἰς ἀκροῖ ἐκλάσθαι

Πειθεάδῳ, θυμὸν μὴ μεθεῖς πολέμου.

Τ Ο Υ Α Υ Τ Ο Υ .

ἢ Καλίην.

Μάχης περὶ κρατάεισθαι; κατ' ἀλλήμοιο ἔξετε θυμὸν

Ὡς νέοι; ὑδ' ἀφιδιῶ ἀμφισπεικτύνας,

Ὡς δὲ λίλυ μεθίντες; ἐπὶ εἰρήνῃ ἢ δικάϊτε

Ἡδῶν, ἀπὲρ πόλεμος γαῖαν ἀπασαν ἔχει.

Τῦτοι ἢ σίχον παρῶθεν Κομμεσῆσθαι.

ἢ Εὐνὴ τις ἀσπίδα θάδῳ ἐνδὸν πῆσαι πολέμῳ ζῶν.

Καὶ τις δότῳ θήσθαι ὑδ' ἀποπριστάτω.

κ. ιη.

Honori enim est & ornamento viro, pugnare
 Pro patria & liberis & tenera uxore
 Aduersus-hostes. Mors autem adrit, quodcumque
 Parca destinauerint. Sed age qui sp̄a recta pergas
 Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pectus
 Foueat, cum primum incipit committi pugna.
 Non enim mortem effugere fatale est
 Virum, neque, si à maioribus immortalib. genus ducat.
 Sape quis elapsus è pugna sonituq. telorum,
 Enadit, sed ipsum domus fatalis mors apprehendit.
 Atque hic sanè nec amicus est populus, nec gratus:
 Illi. v. magnus & paruum desent si quid passus fuerit.
 Vniuersus enim populus virum fortem desiderat
 Defunctum, videntem verò instar semidei colit.
 Nam coram intuentur illum velut turrim:
 Quippe solus multorum aequat facinora.

E I V S D E M.

Veruntamen Herculis genus inuictum estis:
 Confidite, nondum Iouis facies auersa est à nobis.
 Nec hominum turbam formidetis, aut metuat is,
 Quin recta quisque hostibus scutum obuertas
 Inuisam amissurus animam, mortisq. nigrum,
 Sed solum splendori gratum, subiturus fatum.
 Nostis enim quam grania sint Martis luctuosi opera,
 Nostis etiam impetum permolesti belli.
 Et quandoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,
 Iuuenes, vtrumque satum experti estis.
 Nam ex illis qui audent una persistentes
 Cominus in hostes aduersos impetum facere,
 Perpauci occidunt, retroq. seruans populum:
 Timidorum autem virorum omnis perit virtus.
 Vix autem aliquis verbis explicare possit,
 Quanta incurrat mala, vir qui se turpiter dederit,

Τιμῆν τε ἄρ' ὄξει κ' ἀγλαὸν θυδρὶ μάχεσθαι
 Γῆς πέρι, κ' παίδων, κουρεθίης τ' ἀλόχου,
 Δυσμεκίστην. θάνατος δέ ποτ' ἴσασται, σπυρότε κω δὴ
 Μοῖραϊ ἔπι κλώσασ'· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω,
 Ἐρχεθ' ἀσχιμῶν, κ' ἴσ' ἀσπίδος ἀλκιμοῦ ἄτορ
 Ἐλσας τε περὶ τοῦ μνηστῆρος πολέμου.
 Οὐδ' ἄρ' κως θάνατον γὰρ φυγεῖν εἰς μνηστῆρον ὄξει
 Ἀνδρ', ἔσθ' εἰ περὶ γ' ἢ ἡ γλῶσσο ἀθανάτω.
 Πολλάκι δὴ σὺν ταῖς φυγῶν κ' δούπον ἀκόντων
 Ἐρχεται, εἰ δὲ οἴκω μοῖρα κίχου θανάτω.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἴα ἔμπας δῆμος φίλῳ, ἔξ' ἀπὸ πειθῆος
 Τὸν δ' ὀλίγος σθένος, κ' μέγας, λῶν τι παῖθῃ.
 Λαῶν γὰρ ξύμπαντι πύθῳ κρατερὸν φρονέοντα
 ἔσθ' ἰσοκοντος ζῶων δ', ἄξιον ἡμῶν.
 Ὡς περ' ἄρ' ἡμῖν πύργον εἰ ὀφθαλμοῖσιν ὀφθῶσιν,
 Ἐρδῆ γὰρ πολλῶν ἄξια μῶν ἔσθ' ἰών.

Τ Ο Τ Α Τ Τ Ο Τ.

Ἀλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀίκετον γλῶσσο ἔσθ'·
 Θαρσεῖτ' ἔσθ' αὐχίνα λοξὸν ἔσθ'.
 Μνηστῆρας αἰσθῶν πληθύνει δὴ μακρῶν τε μῆν' ὀφείδει
 Ἰθὺς δ' εἰς περὶ μάχης ἀσπίδ' ἀνὴρ ἔσθ' ἔσθ',
 Ἐχθρῶν μὲν ψυχῶν δὴ μῶν, θανάτω ἔσθ' ἰσχυρῶν
 Ἀνὰ γὰρ κῆρας ἡλίοιο φίλας.
 Ἰσθ' ἔσθ' ὡς Ἀρεως πολυδακρύτων ἔσθ' ἀρίθλων
 Εὐ δὲ ὀργῶν ἔσθ' ἀντ' ἀργῶν πείλοισι.
 Καὶ μὲν φθινόντων τε διοκόντων τ' ἔσθ' ἰσχυρῶν
 Ὡς ἴσθ' ἄμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἡλάσασθαι.
 Οἱ μὲν γὰρ πολέμοισι, παρ' ἀλλήλοισι μῶν ὄντες,
 Ἐσθ' τ' αὐτομαθῶν κ' περὶ μάχης ἰσχυρῶν.
 Παισθῶν τε θνήσκουσιν, σάεισι ἔσθ' λαὸν ὀπίσσω
 Τρεπασθῶν δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπὸ πᾶσ' ἀρετῆ.
 Οὐδ' εἰς δὲ ἀνὴρ ποτε ταῦτα λέγων ἀνίσθ' ἔσθ' ἔσθ'
 Ὡς, ἀνὰ γὰρ πᾶσθ' ἔσθ' ἰσχυρῶν κ' ἀρετῆ.

Ignominiosum nanque est tergum sauciare
 Viri fugientis in adverso praelio.
 Turpe quoque est cadaver in pulvere prostratum,
 Atque tergo hasta cuspide vulneratum.
 Sed progressus quispiam maneat firmus utroque pede
 Terra infixo, labia dentibus pramordens:
 Femora & tibias inferne, nec non pectus humerosq;
 Lati clypei umbone contegens.
 Dextera verò manu validam hastam torqueat,
 Terribilemq; in capite cristam motet.
 Fortis aggrediens facta discat bellare,
 Nec à telis procul absit clypeam gerens.
 Sed congregiens quispiam, cominus longa hasta
 Vel gladio percussurus, hostem capiat:
 Et pedem pedi insagens, clypeumq; clypeo admouens;
 Nec non cristam cristæ, galeamq; aptans galeæ,
 Pectoriq; obverso pectore contra hostem pugnet,
 Vel gladij capulo, vel hasta praelonga arrepta.
 Vos autem levis-armaturæ-milites sub scutis aliunde
 Trepidantes, grandibus pugnate lapidibus, (alii)
 Hastasq; lævas contorquete in hostes,
 Vestram prope armaturam permanentes.

E I V S D E M.

Praclarum est, in prima acie si occidas
 Vir bonus, pro patria sua pugnans.
 At si quis urbe sua pinguibusq; armis relictis
 Mendicare cogitur, hoc omnium est miserrimum;
 Cum chara matre vagans, & sene parente,
 Cumq; parvulis filijs, & adolescentula uxore.
 Inuisus namque erit ad quoscunque pervenerit,
 Indigentia victus & odiosa paupertate.
 Genus suum infamat, & formam decoram turpat:
 Omnis generis anxietas, & mala eum sequuntur.

Tandem sic errantem hominem nulla decori cura
 Afficit, nec pudor ullus in posterum est ei.
 At nos animo forti pro terra hac pugnemus, & p̄ liberis
 Moriamur, nequaquam vitæ parcentes.
 O iuvenes, arctè inuicem iuncti pugnate,
 Neque turpis fuga, aut timoris initium facite.
 Sed magnum fortemq̄ concipite animo impetum:
 Nec pugnantes aduersus hostes vitæ rationē habete.
 Veteranis aut, quorum genua non amplius sunt agilia,
 Grandæuis relictis ne fugite.
 Turpe enim est, si in prima acie prostratus
 Iaceat ante iuvenes vir senior,
 Candidum iam habens caput, barbamq̄ canam,
 Animam efflans fortem in puluere,
 Cruenta charis manibus pudenda tegens,
 (Quæ oculis intueri & turpe & indignum est.)
 Et denudatus corpore: iuuenibus aut in omnibus similis
 Ut pulchrum pubertatis florem habeat. (est,
 Viris quidem mortalibus & mulieribus visu amabilis
 Est, viuus adhuc, strenuus. a. si in prima acie ceciderit.
 Sed progressus ad pugnam quispiam maneat utroque pede
 Terra infixo, labia dentibus pramordens.

EX SVIDA, DE SIMONIDE.

Suidas enumerans multos Simonides,
 postremum his notis describit:

Simonides, Crini filius, Amorginus, carminum
 Iambicorum scriptor, scripsit Elegiam duobus li-
 bris, & Iambos. Floruit autem 406. annis
 post bellum Troianum. Primus Iambos scripsit
 secundum quosdam.

Εἴθ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλαμβὴν ἕδεμ' ὄρη
 Γίγνεται, ἔτ' αἰδῶς εἰς ὀπίσω τελέσῃ.
 Θυμῷ γῆς πέρι τῆσδε μαχώμεθα, κ' ἔπει παίδων
 Θήσκα μὲν, ψυχῶν μὲν κέ τι φειδύμενοι.
 Ω' νόιοι, ἀλλὰ μάχαδ' παρ' ἀμύλοισι μόνοντες,
 Μὴ ᾗ φυγῆς αἰσχρᾶς ἄρχετε, μὴ ᾗ φοβῶ.
 Κλῆρα μεγάλα πιεῖτε κ' ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμῶν,
 Μὴ ᾗ φιλοψυχεῖτ' ἀδράσι μισγόμενοι.
 Τὺς ᾗ πελαιοτέρους, ἂν κέ τι βίνατ' ἔλαφρα,
 Μὴ καταλείποντες φύγατε τὺς γῆρας.
 Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τῷ τε μὲν φραμάχοισι πεισύντα
 Κεῖσθαι φεράδε ἔων ἀδρα παλαίωτερον,
 Ἡ' δὴ λυκὸν ἔχοντα κέρη, πολὺν τε γῆριον,
 Θυμὸν ἀπ' πείονα' ἄλκιμον ἐν κοίῃ,
 Λίματόσ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,
 (Αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς κ' νοσησθῆναι ἰδεῖν),
 Καὶ χεῖρα γυμναδέντα, νόιοισι ᾗ πάντ' ἐπιποιεῖ,
 Ὅφρ' ἄρα τῆς ἕβης ἀγλαὸν αἶδος ἔχη.
 Ἀδράσι μὲν θνητοῖσιν ἰδεῖν, ἔρατὸς ᾗ γυμναξί
 Ζαὸς ἰών, καλὸς δ' ἐν φραμάχοισι πεισύν.
 Κλῆρα τις δ' διαβάς μῆνι τῶ ποσὶν ἀμφοτέροισι
 Σπυριχθεῖς ὄπι' γῆς, χεῖλ' ὀδύσει δακνόν.

Ε Κ Τ Ω Ν Σ Ο Υ Γ Ι Δ Α .

Π ρὶ Σιμωνίδῃ.

Σιμωνίδης, Κρένω, Ἀμοργῶν, ἰαμβογράφος. ἔ-
 γραψεν ἐλογίαι ἐν βιβλίαις β. ἰάμβους. γέγονε ᾗ κ' ἀμ-
 πότος, μὲν ὅτι κ' ἔτι τῶν κραιπνῶν. ἔγραψεν ἰάμβους περὶ
 φος αὐτὸς κατὰ πινας.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

A V T H O R V M,
Q V O R V M P O E M A T A H O C
E N C H I R I D I O C O N -
tinentur, Elenchus.

- T H E O G N I S** Megarensis, pag. 7.
Annotationes in eundē, ex Elia Vineto, pag. 78
- P H O C Y L I D E S**, pag. 101
Versus Phocylidi attributi tū apud Athenęum,
tum apud Stobęum, pag. 112
Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpachio, pag. 114
- P Y T H A G O R Œ** carmina aurea,
pag. 122.
Annotationes in eadem, Ex eodem V. Amerp. pag. 126
- S O L O N I S** sententię elegiacę, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum
à Clemente Alexand. pag. 143
- T Y R T Œ U S** de Virtute bellica,
pag. 147.
Alia eiusdem, pag. 149
- S I M O N I D E S** de vita humana, pag. 157
& 165.
Eiusdem iambi de mulieribus, pag. 158
Gnomica eiusdem in mortem, [pag. 167
- R H I A N I**, de imprudentia, pag. 171
E X N A P M A C H I I scriptis sen-

I N D E X.

sententiz,	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
<i>P A N Y A S I D I S</i> in incontinentiâ,	177
Ex <i>O R P H E O</i> , de Deo,	181
<i>M I M N E R M I</i> de vita quòd breuis sit,	184.
Epigrammata eiusdem,	187
<i>L I N I</i> in Prudentiam, & Spem.	189, & 192
<i>C A L L I M A C H I</i> nonnulla,	191
<i>E V E N I</i> Parij sententiz,	193
<i>E R A T O S T H E N I S</i> Cyrenas,	195
<i>M E N E C R A T I S</i> Comici,	197
<i>P O S I D I P P I</i> Cassandrij,	ibid. & 265
<i>M E T R O D O R I</i> Atheniensis,	199
<i>T I M O C L I S</i> Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T H O R E S I N S E -
 quitur Senariorum libellus, continens diuer-
 forum Poëtarum sententias singulares: quarum
 capita hæc sunt.

<i>I N</i>		
<i>Amantem,</i>	212	<i>Artem,</i> 236
<i>Amicū & Amicos,</i>	230	<i>Attentionem,</i> 226
<i>Animum,</i>	235	<i>Auaritiam,</i> 224
		<i>Audaciam,</i> 226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	214	<i>Iusto,</i>	208
D E		<i>Inuentute,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	I N	
D E		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Consilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	A D	
D E		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
I N		<i>Maerorem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	218
I N		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	I N	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	232
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
A D		<i>Novercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
A D		D E	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Hortationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	234
D E		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	D E	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	218	<i>Pietate,</i>	212
<i>Invidia,</i>	230	<i>Pœnitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iustitia,</i>		<i>Precibus,</i>	212
214		<i>Prudentia,</i>	232
<i>Inreuerando,</i>	220	<i>Pulchritudine,</i>	214

I N D E X.

	I N		
<i>Regem,</i>	202	<i>Superbiam,</i>	228
<i>Risum,</i>	204	DE	
I N		<i>Tempore,</i>	214
<i>Sanitatem,</i>	228	234	
<i>Senectutem,</i>	204	<i>Tolerantiam,</i>	228
<i>Servos,</i>	210	DE	
<i>Silentium,</i>	226	<i>Veritate,</i>	200
<i>Somnum,</i>	228	<i>Vita,</i>	200, & 212
<i>Spem,</i>	210	<i>Vituperio,</i>	234
		<i>Voluptate,</i>	212

Ex I. Hertelij versione.

ADDITA SUNT EIVSDEM
 cum superioribus argumenti nonnulla, ex veterum Comicorum fragmentis Gnomica, ab H. Stephano versibus expressa.

PHILEMONIS qui novæ seu mediæ Comædiæ Poëta fuit,	pag. 235
<i>ALEXIDIS</i> Thuriæ,	240
<i>AMPHIDIS</i> Atheniensis,	242
<i>ANAXANDRIDIS</i> Rhodiæ,	243
<i>ANTIPHANIS</i> Carystij,	244
<i>APOLLODORI</i> Geloï,	248
<i>DIPHILI</i> Sinopensis,	249
<i>MENANDRI</i> Atheniensis,	250
<i>DIODORI</i> Sinopensis,	258

I N D E X.

E V B V L I <i>Atheniensis,</i>	259
H I P P A R C H I,	261
N I C O S T R A T I,	261
P H E R E C R A T I S <i>Atheniensis,</i>	261
C R A T E T I S <i>Atheniensis,</i>	265
E R I P H I,	265
C L E A R C H I,	267

F I N I S .